

Kimmo Kivelä - Juho Huttusen siunaustilaisuus 18.6.2021

Juho Henri Huttunen, Joh. 14:1-6

Koolla oleva kristillinen seurakunta!

Tässä ainutlaatuisessa hetkessä ajatuksemme siirtyvät isänmaamme kohtalon hetkiin kesällä 1944. Kukaan meistä ei voi sanoa voivansa kuvitella, millaista silloin oli. Emme todellakaan voi, niin kauhea inhimillinen helvetti on ollut. Erityisesti ajatuksemme on kesäkuun 28. päivä kyseisenä vuonna. Kyseisenä päivänä 29-vuotias nuorukainen Juho Henrik Huttunen kuoli taisteluiden melskeessä. Tuona kohtalokkaan päivänä kaatui kaikkiaan 759 nuorukaista sotilasta. Juhon lisäksi kaksi muuta kiuruvetistä nuorukaista.

Tänään, lähes 77 vuotta myöhemmin siunaamme Juhon ja saatamme hänet rakkaan kotipitäjän kirkkomaahan.

Ei täällä ole läsnä hänen ystäviään tai ikätovereitaan tai hänet tavanneita sukulaisiaan. Mutta täällä ovat läsnä kiitollisuus, kunnioitus ja terve ylpeys.

Raamatun kertomuksista muistamme, miten ikääntyvä, Egyptissä elävä Josef sanoo veljilleen: Minä kuolen pian, mutta Jumala pitää teistä hyvän huolen ja vie teidät tästä maasta siihen maahan, jonka hän vannoi antavansa Abrahamille, lisakille ja Jaakobille. Sitten Joosef vannotti Ismaelin poikia ja sanoi: ”Kun Jumala aikanaan johtaa teidät pois täältä, niin viekää minun luuni mukanne.” 1. Moos. 50: 24-25.

Tämä sama toivomus on ollut Juhon läheisillä ja Juholla hänen pakokauhun keskellä nähdessään aseveljiensä kuolevan ja pohtiessaan samanlaisen osan mahdollisuutta omalla kohdalla.

Yksin salattu Jumala tuntee ja tietää omaisten ja läheisten surun kyynelten sekä ikävän ja kaipauksen määrän.

Kukaan ei ihaile sotaa, se on aina mitä suurin onnettomuus ja vastoin Jumalan tahtoa. Joka-aikainen toiveemme ja rukousaiheemme onkin kiteytettynä: Ei enää koskaan sotaa!

Uhrien ansiosta vapaan isänmaan lippu liehuu ja Suomi on miltei millä tahansa mittarilla maailman paras maa.

Juhon elämä ja sankarikuolema on meille kaikille esimerkki vastuunkantamisesta ja velvollisuuden täyttämisestä.

Äsken siteeraamassani Raamatunkirjoituksessa on myös kohta, jossa Josef sanoo pelokkaille veljilleen: Te kyllä tarkoittitte minulle pahaa, mutta Jumala käänsi sen hyväksi. Hän antoi kaiken tapahtua, jotta monet muut saivat jäädä henkiin. 1. Moos. 50:20.

Tässä hetkessä ajatuksemme siirtyvät myös elämän iankaikkisuusulottuvuuteen. Ei ole tarvis pohtia sitä, onko elämä lyhyt vai pitkä tai jäikö Juhon elämä kesken. Hän eli ainutlaatuisen ihmiselämän, varttui Ketolan talossa, joutui ja poikavuosinaan luopumaan äidistään. Hänen elämässä oli elämää toisia varten, yhteisellä asialla uhrautumista, vastuun kantamista ja velvollisuuden täyttämistä.

Ei elämä ole lyhyt tai pitkä, vaan iankaikkinen. Vapahtajamme on valmistanut tien iankaikkiseen, katoamattomaan elämään. Kristus on ollut Juhonkin elämässä salatulla tavallaan läsnä myös kesken kammottavan pakokauhun äärellä. Jokaisen ihmisen hädässä ja tuskassa Jeesus on kärsinyt ja kantanut kotiin. Sellainen on kristus, vapahtajamme, sillä hän on tie totuus ja elämä.

Hänen nimen armonsa tähden olemme iankaikkisen katoamattoman elämän toivon äärellä. Jumala kääntää kaiken hyväksi.